

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању садржан је у одредби члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, систем у области образовања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању („Службени гласник РС“, број 52/21) који је ступио на снагу 1. јуна 2021. године, прописано је да ће се завршни испит у средњем образовању и васпитању полагати од школске 2022/2023. године, а да ће се општа, стручна и уметничка матура полагати почев од школске 2023/2024. године. Како би се благовремено створили услови за ефикасну и стручну припрему и реализацију ових испита, потребно је извршити одговарајуће измене и допуне у Закону о основама система васпитања и образовања („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 10/19 и 6/20, у даљем тексту: Закон), којима би се надлежности за припрему и реализацију наведених испита дале Заводу за вредновање квалитета образовања и васпитања – Центру за испите.

Такође, било је потребно прописати приговор на испите којима се стиче ниво образовања и податке о личности које ће обрађивати информациони систем за спровођење ових испита.

Извршено је преузимање одговарајућих одредаба које се односе на Комисију за верску наставу из посебних закона - Закона о основном образовању и васпитању и Закона о средњем образовању и васпитању, ради ефикаснијег поступања.

Поред тога, извршено је прецизирање низа одредби Закона за којима је у току примене Закона утврђено да су неопходне, а које се односе на: стандарде образовања, секретара установе, надлежност органа управљања, савета родитеља, поступак пријема у радни однос и др.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Нацрта закона врши се допуна у члану 7. Закона, будући да се предложеним решењем обухватају ученици и одрасли који показују неку од способности, те се наведеном допуном свима омогућава образовања у складу са својим способностима.

Чланом 2. Нацрта закона врши се допуна у члану 10. Закона, будући да Закон не садржи изричит правни основ за овлашћење министра за доношење подзаконских аката, односно правилника о стандардима компетенција наставника, васпитача, стручних сарадника и директора, те стога ово овлашћење министра треба прописати.

Предложеним допунама експлицитно се поставља правни основ да министар донесе подзаконска акта којима се прописују стандарди образовања и васпитања, уз уважавање претходних измена Закона којима је прописана надлежност Националног просветног савета да даје мишљење о стандардима постигнућа, стандардима

компетенција за професију наставника, васпитача и стручног сарадника и њиховог професионалног развоја; стандардима компетенција директора; стандардима квалитета уџбеника и наставних средстава; стандардима квалитета рада установе и то чланом 34. Закона, којим је уређена надлежност Националног просветног савета).

У недостатку експлицитног правног основа, повезивањем релевантних одредаба закона, министар је донео: Правилник о стандардима квалитета уџбеника и упутство о њиховој употреби („Службени гласник РС“, бр. 42/16 и 45/18); Правилник о стандардима квалитета рада установе („Службени гласник РС - Просветни гласник“, број 14/18); Правилник о стандардима компетенција за професију васпитача и његовог професионалног развоја („Службени гласник РС – Просветни гласник“, број 16/18); Правилник о стандардима компетенција за професију стручног сарадника у предшколској установи и његовог професионалног развоја („Службени гласник РС - Просветни гласник“, број 3/21). На основу раније важећег Закона о основама система образовања и васпитања, Национални просветни савет донео је Правилник о стандардима компетенција за професију наставника и њиховог професионалног развоја („Службени гласник РС – Просветни гласник“, број 5/11) и Правилник о стандардима компетенција директора установа образовања и васпитања („Службени гласник РС“, број 38/13).

Такође у важећем члану 10. тач. 4) и 5) Закона као стандарди образовања и васпитања који представљају скуп норми на основу којих се врши процена квалитета у систему образовања и васпитања, наведени су стандарди компетенција наставника, васпитача и стручних сарадника (тачка 4) и стандарди компетенција директора (тачка 5), али не и стандарди компетенција секретара установе, те је сходно томе и овлашћење овластити министра да, осим стандарда компетенција наставника, васпитача, стручних сарадника и директора, донесе и стандарде компетенција за секретара установе.

Чланом 3. Нацрта закона врши се измена назива „стандарди постигнућа“ у „стандарди образовних постигнућа“ у члановима: 14. став 7, члану 36. став 1. тачка 3) подтачка (1), члану 43. став 1, члану 46. став 1. тачка 3), члану 126. став 4. тачка 2), члану 128. став 7. тачка 3), члану 131. став 1, члану 137. ст. 1. и 3, члану 149. став 2 тачка 1 и члану 170. став 2. тачка 4).

Чланом 4. Нацрта закона којим се мења члан 18. Закона прецизирано је да претходну проверу знања приликом уписа ученика у основну школу обавља тим, који у свом саставу осим наставника разредне наставе, педагога и психолога школе, може уместо наставника разредне наставе, односно уз наставника разредне наставе да има и наставника предметне наставе. Разлог наведене измене, односно увођење наставника предметне наставе у тим је то што се у пракси дешава да овај тим врши претходну проверу знања и деце старије од 12 година, што узрасно одговара ученику другог циклуса основног образовања и васпитања, у којем се остварује предметна настава, коју реализују наставници предметне наставе.

Чланом 5. Нацрта закона којим се допуњује члан 19. Закона, омогућено је да се обухватају сви ученици и одрасли који показују неку од способности, а како би свима било омогућено образовања у складу са својим способностима.

Чланом 6. Нацрта закона којим се мења члан 22. Закона прецизиране су обавезе родитеља, односно другог законског заступника (у даљем тексту: родитељ) да осим тога

што је дужан да обезбеди да ученик редовно похађа наставу, дужан и да обавести школу о разлозима евентуалног изостајања ученика са наставе. Могућност да родитељ обавести школу уведена је из разлога што постоје и објективне околности у којима родитељ неће моћи да у року од три дана обезбеди да ученик настави да редовно похађа наставу. На пример у случају болести ученика или у другим оправданим случајевима када ученик није у могућности да у наведеном року настави редовно похађање наставе.

Чланом 7. Нацрта закона допуњује се члан 24. Закона из разлога што је уочено да је у руралним подручјима Републике Србије мрежа основних школа, односно њених издвојених одељења развијенија од предшколских установа, а основне школе немају васпитаче, већ наставнике разредне наставе. Наставници разредне наставе за чијим је радом престала потреба, могу бити распоређени на рад у припремну предшколску групу.

Чланом 8. Нацрта закона допуњује се члан 28. Закона, Предложено је да се на почетку образовно-васпитног рада који се остварује у току школске године, која почиње 1. септембра, изводи химна Републике Србије, ради развијања националног идентитета ученика, као и свести и осећања припадности Републици Србији.

Чланом 9. Нацрта закона којим се мења члан 31. Закона, прецизира се надлежност школских управа.

Чланом 10. Нацрта закона допуњује се члан 34. Закона, будући да Законом није било прописано да у области развоја и унапређивања система образовања и васпитања Национални просветни савет даје мишљење о стандардима компетенција секретара установе.

Чланом 11. Нацрта закона којим се мења члан 41. Закона, извршено је прецизирање улоге Центра за стручно образовање и образовање одраслих у припреми садржаја стручног дела испита за стручну матуру.

Чланом 12. Нацрта закона допуњује се члан 42. Закона из разлога што чланом 42. Закона у оквиру прописане надлежности Завода за унапређивање образовања и васпитања - Центра за професионални развој запослених у образовању, није било прописано да у оквиру својих стручних послова припрема и програм испита за секретара установе.

Чланом 13. Нацрта закона којим се мења члан 45. Закона, редефинише се надлежност Центра за испите Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања, у организацији и спровођењу свих врста завршних испита у основном и средњем образовању и васпитању. Поред тога, предложеним изменама омогућава се и ангажовање спољних сарадника кроз радне групе за израду, рецензију и прегледање испитног материјала за све врсте завршних испита.

Такође се предвиђа да Центар за испите Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања израђује тестове и упутство за оцењивање из тач. 6) и 7) овог става на језицима националних мањина, у сарадњи са националним саветима националних мањина, као и публикује радне материјале и приручнике за припремање испита на језицима националних мањина, у сарадњи са националним саветима националних мањина.

Чланом 14. Нацрта закона допуњује се члан 49. Закона из разлога што важећим одредбама члана који се мења није био обухваћен и секретар установе када је у питању вредновање квалитета рада, самовредновање и спољашње вредновање. Извршено је и усклађивање термина.

Чланом 15. Нацрта закона којим се додаје члан 55а Закона, уређује могућност оснивања образовно-научних центара. Образовно-научни центар оснива се са циљем да се обезбеде услови за унапређивање образовних постигнућа на свим нивоима доуниверзитетског образовања, за научноистраживачки рад младих научника истраживача, односно за организовање округлих столова, конференција, обука, семинара, курсева и сл. које су у вези са научном области за чије је изучавање Центар преваходно намењен. Центри се организују тако да поред радионичког дела имају и смештајне капацитете који су намењени корисницима услуга Центра, али и за реализацију наставе у природи, ученичких екскурзија и излета приликом којих се ученицима нуде едукативни садржаји кроз занимљиве радионице тематски везане за научну област којом се Центар бави. Кроз пружање угоститељских и смештајних услуга у времену када се не организују едукативни садржаји Центри стварају услов да буду финансијски самоодрживи.

Чланом 16. Нацрта закона којим се допуњује члан 56. Закона, прецизирано је да основна музичка школа, осим програма основног музичког образовања и васпитања, може да остварује и програм средњег музичког образовања и васпитања. Увођење могућности да основна музичка школа остварује и програм средњег музичког образовања и васпитања јесте увођење могућности за рационалније и ефикасније поступање у ситуацијама када на територији јединице локалне самоуправе постоји основна музичка школа и постоји велико интересовање да ученици који су завршили ову школу наставе средње музичко образовање. У том случају, пошто Закон не даје могућност да се основна музичка школа верификује за остваривање програма средњег образовања, приступа се оснивању средње музичке школе као другог правног лица, што није рационалан и ефикасан начин у одговору на потребе и интересовања ученика.

Осим тога предложеним допунама обухватају се ученици и одрасли који показују неку од способности, како би свима било омогућено и доступно образовање у складу са својим способностима.

Чланом 17. Нацрта закона којим се мења члан 60. Закона, предлаже се измена садржаја плана и програма наставе и учења у средњем образовању и васпитању, као и правни основ за доношење смерница за прилагођавање програма ученицима са сметњама у развоју.

Чланом 18. Нацрта закона којим се мења члан 64. Закона, предлаже се брисање става 3. због тога што опис стандарда квалификације дат у овом ставу не одговара дефиницији и опису стандарда квалификације прописаним Законом о Националном оквиру квалификација.

Чланом 19. Нацрта закона допуњује се члан 67. Закона, тако што се прописује да план и програм наставе и учења верске наставе, на усаглашени предлог традиционалних цркава и верских заједница, по прибављеном мишљењу органа надлежног за послове односа са црквама и верским заједницама, доноси министар. Ово

решење је на одговарајући начин преузето из посебних закона - члан 33. Закона о основном образовању и васпитању и члан 7. Закона о средњем образовању и васпитању.

Чланом 20. Нацрта закона којим се додаје се нови члан 67а, којим се уређују питања која се односе на образовање Комисије за верску наставу, која треба да прати организовање и остваривање верске наставе, мандат, именовање и разрешење чланова, као и надлежност Комисије. Ово решење је преузето из посебних закона - члан 33. Закона о основном образовању и васпитању и члан 8. Закона о средњем образовању и васпитању.

Чланом 21. Нацрта закона којим се мења члан 72. Закона, омогућава се постизање веће објективности у оцењивању ученика у средњем образовању.

Чланом 22. Нацрта закона допуњује се члан 76. Закона. Будући да ученик који заврши образовање и васпитање по ИОП-у 2 има прилагођене циљеве и да ради завршни испит по прилагођеном програму и успех стечен на описани начин се значајно разликује од успеха стеченог по стандардном плану и програму наставе и учења. Разлика постоји и у случају ученика који заврши образовање и васпитање по ИОП-у 3 - проширивање и продубљивање садржаја образовно-васпитног рада за ученика са изузетним способностима.

Из наведених разлога, потребно је да се изричито пропише да се у одговарајући део обрасца јавне исправе уноси и податак да је образовање стечено сагласно по ИОП-у 2, односно ИОП-у 3, а ради прецизнијег дефинисања.

Чланом 23. Нацрта закона којим се мења члан 78. Закона, прецизирано је овлашћење министру да донесе акт о програму, организацији и спровођењу завршних испита. На овај начин, овлашћење за доношење програма свих испита којима се завршава ниво образовања и васпитања, биће прописано системским законом у образовању и васпитању. Поред тога, важеће овлашћење за доношење подзаконског акта које би се односило на ближе услове није било прецизно формулисано.

Чланом 24. Нацрта закона, којим се додаје члан 82а Закона, утврђује се право ученика на приговор који се односе на завршни испит на крају основног образовања и васпитања, општу, стручну и уметничку матуру и завршни испит у средњем образовању и васпитању. Приговор се подноси на привремени резултат теста. За завршни испит на крају основног образовања и васпитања и општу матуру постоји двостепеност у поступку решавања по приговору, док за завршни испит у средњем образовању и васпитању, уметничку и стручну матуру постоји једностепено решавање. Уколико утврди да је приговор основан комисија која решава по приговору може да исправи број бодова које је ученик остварио на тесту. Именовање, састав и начин рада комисија, као и начин подношења приговора биће прописани подзаконским актом из члана 78. став 5. Закона.

Чланом 25. Нацрта закона мења се члан 106 Закона, а циљ овог предлога је да се бришу одредбе којима је прописано да оснивач одмах по добијању решења којим се забрањује рад установе одређује установу у којој деца односно ученици имају право да наставе започето образовање и васпитање, а уколико то не учини установу одређује Министарство.

Допуњеним одредбама предлаже се решење које предвиђа да по доношењу решења којим се забрањује рад установе, Министарство одређује установу у којој деца,

односно ученици имају право да наставе започето образовање и васпитање, а да трошкове наставка програма васпитања и образовања у започетој години у предшколској установи, започетог циклуса основног образовања и васпитања или започетог програма средњег образовања и васпитања, за децу и ученике сноси установа којој је забрањен рад.

Чланом 26. Нацрта закона којим се мења члан 111. Закона, предлаже да се брише одредба којом је прописано овлашћење министра да пропише ближе услове о начинима препознавања невербалних облика злостављања деце и ученика од стране запосленог за време неге, одмора, рекреације и других облика васпитно-образовног рада, из разлога што је Правилником о протоколу поступања у установи у одговору на насиље, злостављање и занемаривање обухваћено и препознавање невербалних облика злостављања деце и ученика од стране запосленог без обзира на место и време дешавања када говоримо о активностима у организацији установе.

Чланом 27. Нацрта закона којим се мења члан 117. Закона измењене су одредбе које им су прописани разлози услед којих скупштина јединице локалне самоуправе разрешава, пре истека мандата, поједине чланове, укључујући и председника или орган управљања установе, као и разрешење на лични захтев члана.

Чланом 28. Нацрта закона којим се допуњује члан 119. Закона, одредба којом се прописује да орган управљања одлучује, осим о правима и обавезама директора, такође и о његовим одговорностима, као и одредба којом је органу управљања установе прописана и надлежност да образује комисију за вођење дисциплинског поступка против директора и доноси одлуку о одговорности директора за тежу повреду радне обавезе или повреду забране из члана 110-113. Закона, унета је из разлога према досадашњем решењу уколико директор изврши тежу повреду радне обавезе или повреду забране, а што у пракси није било ретко, није било експлицитно прописано ко у том случају води дисциплински поступак.

Осим тога, будући да је чланом 126. став 2. прописано да директор за свој рад одговора министру и органу управљања, наведена одредба захтевала је предложену допуну, ради прецизирања.

Чланом 29. Нацрта закона којим се мења члан 120. Закона, ради прецизирања надлежности савета родитеља у установи у поступку предлагања садржаја ваннаставних програма и активности и у поступку избора уџбеника, а што ће прецизније бити уређено посебним законом којим се уређују уџбеници.

Чланом 30. Нацрта закона којим се мења члан 123. Закона, будући да наставници разредне наставе раде само у основним школама, те стога у предшколским установама и установама средњег образовања и васпитања, наведена одредба није била применљива.

Чланом 31. Нацрта закона којим се мења члан 127. Закона, тако што се предлаже да инструктивно-педагошки увид у рад директора који обавља послове наставника, васпитача и стручног сарадника, у складу са решењем министра, уместо саветника – спољног сарадника врши просветни саветник.

Чланом 32. Нацрта закона којим се мења члан 130. Закона, предлаже се решење којим се омогућава да наставници са високошколских установа и научних института, који изводе наставу из одређених предмета или група предмета у школама од посебног

интереса и националног значаја за Републику Србију учествују у раду стручних органа у тим школа, а чиме се доприноси квалитету образовања и васпитања . Наведени наставници су прописани у новом ставу (12.) у члану 141. Закона.

Такође, прецизира се да одељењско веће у школи сви чине наставници који изводе наставу у одређеном одељењу, укључујући одељењског старешину, чак и када он не изводи наставу у одељењу.

Чланом 33. Нацрта закон мења се члан 132. Закона којим се уређује правни положај секретара установе.

Као што школом руководи директор, без обзира на број одељења и издвојених одељења, тако и секретар обавља послове који су подигнути Законом на ниво професије испитом за лиценцу. Послови секретара везани су за послове директора и других органа у школи, а не опредељује их број ученика. Детаљнијом анализом надлежности директора закључује се да готово половина истих, представља део правног корпуса надлежности везане искључиво за законитост рада установе. Ова чињеница наводи на закључак да се правни послови у установи образовања и васпитања, не могу обављати без сарадње са секретаром, као запосленим који је задужен за практичну примену прописа и који је, по природи самог посла, усмерен на сарадњу са директором, чије су узајамне активности, међусобно, повезане и нераздвојиве једна од друге.

Када је у питању стручно усавршавање, важећи закон не садржи овлашћење министра да донесе правилник којим би се уредила питања у вези са стручним усавршавањем секретара.

Такође, министар просвете, науке и технолошког развоја решењем је формирао Радну групу која је имала задатак да размотри, анализира и изради радне верзије аката којима се уређује, између осталог рад, обавезе и одговорност секретара установе, као и стручно усавршавање.

Чланом 34. Нацрта закона којим се допуњује члан 141. Закона, омогућава се да школе од посебног интереса и националног значаја за Републику Србију могу да ангажују наставнике са високошколских установа и научних института за извођење наставе из одређених предмета или група предмета у школама од посебног и националног значаја за Републику Србију. Поред тога, услов за наставника практичне наставе релаксиран је на 5 година у струци, не везујући то искуство за стечено специјалистичко, односно мајсторско образовање.

Такође је додато да поред досадашњег решења да је послове наставника и стручног сарадника, могло да обавља лице које је стекло, средње, више или високо образовање на језику на коме се остварује образовно-васпитни рад или је положило испит из тог језика по програму одговарајуће високошколске установе, прописано је да то може да обавља и лице које је стекло основно образовање на језику на коме се остварује образовно-васпитни рад.

Чланом 35. Нацрта закона којим се мења члан 143. Закона, омогућава се да високошколске установе дају мишљење само у погледу врсте образовања за извођење послова наставника, васпитача, односно стручног сарадника, као услова за заснивање радног односа. У пракси је распрострањено да високошколске установе наводе да лица за које се тражи мишљење немају доказ о образовању из члана 142. ст. 1. и 2. Закона

(Обавезно образовање лица из члана 140. Закона је образовање из психолошких, педагошких и методичких дисциплина стечено на високошколској установи у току студија или након дипломирања, од најмање 30 бодова, од којих најмање по шест бодова из психолошких, педагошких и методичких дисциплина и шест бодова праксе у установи, у складу са европским системом преноса бодова. Образовање из става 1. овог члана Закона, наставник, васпитач и стручни сарадник је обавезан да стекне у року од једне, а највише две године од дана пријема у радни однос, као услов за полагање испита за лиценцу.).

Ови услови се не траже приликом заснивања радног односа у установи, будући да је Законом је прописан рок у коме запослени треба да стекне ово образовање (након заснивања радног односа), па сматрамо да је потребно ограничити мишљење високошколске установе само на врсту образовања, како не би доводили ове кандидате у неравноправан положај приликом заснивања радног односа у установи.

Чланом 36. Нацрта закона којим се мења члан 145. Закона, извршено је прецизирање одредаба.

Чланом 37. Нацрта закона којим се мења члан 150. Закона, омогућава се да се лице, коме је била одузета лиценца на период од пет година, поново uvede у посао и стекне услове да поново положи испит за лиценцу, како би могло да заснује радни однос у установи.

Чланом 38. Нацрта закона допуњује се члан 151. Закона, којим се уређују питања која се односе на стручно усавршавање и професионални развој наставника, васпитача и стручног сарадника. Предложено је да се ове одредбе односе и на секретара установе.

Извршено је и терминолошко усаглашавање.

Чланом 39. Нацрта закона којим се мења члан 154. Закона, предложена су решења којим су редефинисани, односно прецизирани састав Комисије приликом избора запосленог у установи, изостављањем секретара установе као обавезног члана конкурсна комисија и прописивање да секретар установе пружа стручну подршку конкурсне комисије, такође се дефинише улога ове комисије у поступку избора наставника верске наставе, а посебно је јасно дефинисана двостепеност поступка, односно могућност кандидата који није задовољан решењем директора о избору кандидата да уложи жалбу органу управљања установе.

Наиме, у пракси се показало да решење Закона којим је предвиђено да је секретар установе обавезан члан конкурсне комисије није адекватно, у случају избора кандидата за послове секретара установе. У тим ситуацијама установа је за члана комисије ангажовала секретара друге установе или је комисија радила без учешћа секретара. Предметно Законско решење резултирало је великим бројем започетих судских спорова, јер је конкурсна комисија доносила одлуке у прописаном саставу, а такође директор као другостепени орган по важећем Закону, има проблем око одлучивања по жалби незадовољног кандидата, будући да нема помоћ секретара, који је члан комисије због сукоба интереса.

Чланом 40. Нацрта закона којим се мења члан 155 Закона, прецизирају се услови за заснивање радног односа на одређено време.

Чланом 41. Нацрта закона мења се члан 160. Закона. Предложене измене треба да обезбеде да се на јединствен начин обрачунава преконормни рад наставника по броју стварно одржаних часова преко пуне нормe.

На предложени начин финансијски ефекти могу бити само мањи, никако већи, што значи да се смањују укупна средства која се исплаћују по основу рада преко нормe.

Чланом 42. Нацрта закона мења се члан 176. Закона. Подаци из регистра из члана 175. став 4. тачка 1) Закона обрађују се и ради ефикасног вођења управних и других поступака који су у надлежности установе, високошколске установе, установе ученичког и студентског стандарда, односно јавно признатог организатора активности.

У циљу остваривања сврхе обраде података из члана 181. ст. 1-3. Закона ЈИСП се електронски повезује са одговарајућим евиденцијама које воде установе. Кључ за електронско повезивање ЈИСП-а са одговарајућим евиденцијама које води установа је Јединствени образовни број (ЈОБ). У наведену сврху неопходно је да ЈОБ буде саставни део евиденција (писаних и електронских) које води установа.

Податке из члана 181А става 2. тач. 1)-3) Закона које је установа доставила Министарству у складу са законом, информациони систем из члана 181А, став 1. преузима из ЈИСП-а на основу кључа тј. Јединственом образовном броју ученика.

Потребно је обезбедити екстерни унос ЈОБ-а у информациони систем из члана 181А, став 1. Закона, а с тим у вези потребно је да јавне исправе садрже ЈОБ.

Чланом 43. Нацрта закона допуњује се члан 177. тако да се у регистру воде и подаци за одређивање телесног и моторичког статуса ученика у оквиру образовно-васпитног система, добијених кроз Систем праћења телесног и моторичког статуса ученика оквиру наставе физичког и здравственог васпитања.

Подаци добијени на основу спроведних мерења телесног (висина и маса тела, као и масна компонента телесног статуса ученика) и моторичког статуса (кардиореспираторна издржљивост, флексибилност, снага и агилност ученика) неопходни за свакодневно функционисање ученика и индиректно одржавање његовог здравственог статуса.

Чланом 44. Нацрта закона, којим се допуњује члан 181. Закона, предложена је допуна која је потребна ради спровођења планиране дигитализације Методологије за развој профила сектора која користи податке из ЈИСП-а и податке које се у оквиру ЈИСП обрађују, у складу са чланом 181. став 4. Закона. Ова Методологија представља јединствен информациони и аналитички оквир који ће омогућити ефикасно прикупљање, обраду и анализу релевантних података о потребама економије и тржишта рада за вештинама (секторским занимањима и секторским квалификацијама), што ће резултирати у систематском опису сектора и његових кључних карактеристика (профил). Развој профила сектора ће омогућити благовремено обезбеђивање релевантног сета података за одлучивање заснованог на подацима како секторским већима тако и свим доносиоцима одлука у вези са политикама образовања и запошљавања.

Чланом 45. Нацрта закона, којим се додаје члан 181а Закона, успоставља се информациони систем за припрему и спровођење испита којима се завршава ниво образовања и за спровођење међународних испитивања. Министарство и Центар за испите су руковојци подацима који се у оквиру овог информационог система обрађују.

Сврха обраде података у оквиру овог информационог система је припрема и спровођење испита из члана 78. став 1. Закона, међународних испитивања ученика, упис ученика у средњу школу, уписа ученика на високошколске установе, анализе, интерпретације и објављивања годишњих извештаја о спроведеним испитима, праћење и проучавање поступка и резултата спроведених испита ради учешћа у компаративним и евалуационим студијама и ради давања препорука за унапређивања поступка спровођења испита и јавних политика у области образовања и васпитања и унос потребних података о испитима у Регистар деце, ученика, студената и одраслих.

Чланом 46. Нацрта закона којим се допуњује члан 187. Закона, омогућава се да се из буџета Републике Србије обезбеде средства за школе које су одлуком министра добиле ауторизацију за извођење програма међународне матуре.

Предложена допуна ове одредбе Закона јесте прецизирање постојеће одредбе Закона која се односи на финансирање програма установа.

Чланом 47. Нацрта закона којим је допуњен члан 191. Закона, прописана је новчана казна којом ће се за прекршај казнити установа, уколико не изведе химну Републике Србије у складу са законом.

У члану 48. Нацрта закона прописан је режим обављања завршних испита којима се завршава ниво образовања до преласка надлежности у погледу припреме и спровођења ових испита на Завод за унапређивање образовања и васпитања - Центар за испите.

У члану 49. Нацрта закона утврђује се право на рад без лиценце у предшколској установи за медицинске сестре са положеним стручним испитом по прописима из области здравствене заштите, које су засновале радни однос у установи пре ступања на снагу Закона о предшколском васпитању и образовању („Службени гласник РС“ бр. 18/10, 101/17, 113/17-др. закон, 95/18–др. закон и 10/19).

У члану 50. Нацрта закона прописани су рокови за усклађивање аката Завода за овим законом

Члан 51. Нацрта закона садржи прелазне одредбе које се односе на Комисију за верску наставу и прописује рок за доношење подзаконских аката за спровођење овог закона.

У члану 52. Нацрта закона прописује се стављање ван снаге одредби Закона о основном образовању и васпитању и Закона о средњем образовању и васпитању.

Члан 53. Нацрта закона садржи одредбе о ступању на снагу прописа.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона у делу који се односи на проширење капацитета Завод за унапређивање образовања и васпитања - Центра за испите за спровођење завршног испита на крају основног образовања и васпитања, завршног испита у средњем образовању и васпитању, опште, стручне и уметничке матуре, потребно је обезбедити додатна средства, и то: 473.505.000,00 динара у 2022. години и 1.158.069.000 динара у 2023. години.